

РЕШЕНИЕ

№ 6277

гр. София, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4128** по описа за **2022** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителна агенция "Медицински надзор", представлявана от д-р Г. Х. Х. -изпълнителен директор, подадена чрез юрк. С., срещу Решение от 08.02.2022 г. по НАХД № 9241/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21 състав. С решението е отменено наказателно постановление № 13-508-3 от 01.04.2020 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с което на МБАЛ „Полимед“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 1 500,00 лева за нарушение на член 86, ал.1, т.1 от Закона за здравето /33/ във връзка с чл.81, ал.2, т.4 от 33.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради нарушение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила и необоснованост постановяването му в противоречение с материалния закон. Твърди се, че НП е постановено в съответствие с изискванията на чл. 57, ал.1 и ал. 2 от ЗАНН, ясно и недвусмислено е описано извършеното административно нарушение, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, както и законните разпоредби, които са били нарушени. Събраните по делото гласни и писмени доказателства ясно и безспорно доказват извършеното нарушение на чл. 86, ал.1, т.1 от 33 във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 4 от 33. В конкретния случай, съдът при постановяване на своето решение

е нарушил императивната норма на чл. 46, ал. 1 от ЗНА. Не са налице и предпоставките на чл. 28 от ЗАНН. По тези съображения касаторът моли да бъде отменено решението на СРС и вместо него да бъде постановено друго, с което да бъде потвърдено оспореното НП. Претедира се и присъждане на юрисконсултско възнаграждение за производството пред двете инстанции.

Ответникът – МБАЛ "Полимед" ООД, чрез юр. К., оспорва касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна с присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения в защита на правилността на акта развива в писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на жалбата, като моли решението на СРС да бъде потвърдено.

Административен съд – София-град, Шестнадесети касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 АПК. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

С оспореното пред настоящата инстанция решение СРС е отменил НП № 13-508-3 от 01.04.2020 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с което на МБАЛ „Полимед“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 1 500,00 лева за нарушение на член 86, ал.1, т.1 от ЗЗ във връзка с чл.81, ал. 2, т. 4 от ЗЗ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя П. К. К. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че в хода на процеса са били допуснати съществени процесуални нарушения на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, изразяващи се в неточна правна квалификация, относима към извършените нарушения, бланкетното описване на разпоредби, без да е конкретизирано извършеното неправомерно деяние. Това е довело до неяснота в какво се изразява изпълнителното деяние, с което са нарушени правата на пациентите. Според решаващия състав административнонаказващият орган е следвало не само да посочи, че „административните услуги“ и „финансовите услуги“ не са сред допълнително поисканите от пациента услуги, но и да посочи конкретно нарушената правна норма – чл. 24а, ал.1 от Наредбата, а в НП неприцизно е посочено само „чл.24а“. Допуснатите нарушения са довели до накърняване на правото на защита на лечебното заведение.

Решението е валидно, допустимо и правилно, като не са налице основанията по см. на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК за неговата отмяна.

За да постанови решението си, районният съд е извършил проверка на издадения АУАН и НП. Описал е фактическата обстановка и въз основа на какви доказателства е изяснена същата. В случая не е налице спор по фактите, а именно:

В Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ е получено писмо № 96-00-325 от 22.05.2019 г. от управителя на НЗОК, че в МБАЛ „Полимед“ ООД за открити нарушения, свързани с доплащане от пациент К. П. на допълнителни услуги, но НЗОК не разполага с контролни и санкционни правомощия. Разпоредено е извършването на проверка със Заповед ИАМН РД-13-508 от 28.08.2019 г. на изп. директор на ИАМН

във връзка с постъпилото писмо. При проверката е установено, че пациентът П. Б. М. е била хоспитализирана в МБАЛ „Полимед“ ООД по КП № 218 „Оперативни процедури с алопластика на тазобедрената и колянна става“. В тази връзка, е издадена фактура № [ЕГН] от 07.01.2019 г. и заплатена сумата от 1680 лева, както следва „храна съгласно дневно меню - 120 лева“, „Административни услуги по т.2 - 600 лева“, „Финансови услуги по т. 3 - 660 лева“. От лечебното заведение е предоставен предварителен план сметка за пациента П. М., съгласно който административни услуги включват: оформяне и обработка на документи, статистическа обработка, поддръжка на компютърна система и софтуер и консумативи за административно обслужване; финаксовите услуги включват: поддръжка на софтуер за финансово-счетоводна дейност, услуги за плащане в брoх и/или по банков път и консумативи за финансово обслужване. На 18.12.2019 г. е съставен АУАН № А 13-508-3 за нарушение на чл. 86, ал.1, т.1 от ЗЗ във връзка с чл. 81, ал. 2, т.4 от с.з., като въз основа на него е издадено обжалваното НП. Имуществената отговорност на МБАЛ „Полимед“ ООД е ангажирана на основание чл. 221, ал. 2 от ЗЗ за нарушение на чл. 86, ал.1, т.1 от ЗЗ вр. чл. 81, ал. 2, т.4 от с.з., като е наложена имуществена санкция в размер на 1 500. 00 лева.

Правилно СРС е приел, че са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на АУАН и НП, тъй като действително липсва конкретно описание на извършеното нарушение и съответните на него правни норми. В нормата на чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗЗ е посочено, че като пациент всеки има право на зачитане на гражданските, политическите, икономическите, социалните, културните и религиозните му права, а според чл. 81, ал. 2, т. 4 от същия закон - правото на достъпна медицинска помощ се осъществява при прилагане на следните принципи: 1. своевременност, достатъчност и качество на медицинската помощ; 2. равнопоставеност при оказване на медицинската помощ с приоритет за деца, бременни и майки на деца до 1 година; 3. сътрудничество, последователност и координираност на дейностите между лечебните заведения; 4. зачитане правата на пациента.

Горепосочените разпоредби на чл. 86, ал. 1, т. 1 ЗЗ във вр. чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗ са общи и те не съдържат конкретно правило за поведение, или забрана, която е нарушена. Тези норми представляват правни принципи, не включват задължения за лечебните заведения, следователно не могат да бъдат нарушени поради своето естество и не могат да породят административно-наказателна отговорност сами по себе си. Както правилно е приел първоинстанционния съд от актосъставителя и административнонаказващия орган е следвало да се посочи конкретно нарушение по чл. 24а, ал. 1 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ. Тази разпоредба се отнася именно до допустимите допълнителни услуги, които могат да получат пациентите, а това са: 1. подобрени битови условия - самостоятелна стая, в цената на която се включват всички допълнителни битови условия, със или без придружител по желание на пациента; допълнително обслужване, свързано с престоя на пациента в лечебното заведение, извън осигурените здравни и общи грижи - самостоятелен сестрински пост, допълнителен помощен персонал, меню за хранене по избор, съобразено със съответния лечебно-диетичен режим; избор на лекар или екип от медицински специалисти. Включването на други разходи извън тях действително представлява накърняване на правата на пациентите. В тази връзка следва да се отбележи, че нормата на чл. 24а, ал. 1 от Наредбата изисква допълнителните услуги, да са поискани от лицето, на което се предоставя медицинска помощ в лечебното

заведение. Не може да се приеме, че изброените в предварителната план-сметка услуги по т. 2 и т. 3 - "оформяне и обработка на документи", "статистическа обработка", "поддръжка на компютърна система и софтуер", "консумативи за административно обслужване", "поддръжка на софтуер на финансово-счетоводна дейност", "услуги за плащане в брой и/или по банков път" и "консумативи за финансово обслужване" действително са поискани, независимо, че съответният пациент се е подписал на документа. Ето защо, така описаните суми за административни и финансови услуги, за които е издадена и съответната фактура представляват нарушение именно на горепосочената норма от Наредбата. Принципно правилно от страна на административнонаказващия орган е прието, че разходите за финансови и административни услуги, не следва да се заплащат от пациентите, тъй като същите не попадат в обхвата на допълнителните услуги по чл. 24а от Наредбата.

Едновременно с това обаче, в издаденото наказателно постановление липсва точно и конкретно описание на нарушението, както и относимите правни норми, поради което правилно е отменено от районния съд. Не са спазени изискванията на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, които регламентират задължителните реквизити от формата на АУАН и НП и гарантират реализиране на правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността за съда да провери доказаността на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението и относимостта им към приложената санкционна норма. Порокът е от категорията на съществените, който във всички случаи е самостоятелно основание за отмяна на НП, тъй като е довел до нарушаване правото на защита на ответника.

С оглед изложеното, настоящият касационен състав намира решението за правилно и същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществено процесуално представителство от юрк. К., които се определят в размер на 80.00 лева на основание чл. 37 ЗПП във вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, Шестнадесети касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.02.2022 г. по АНД № 9241/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 21 състав.

ОСЪЖДА Изпълнителни агенция „Медицински надзор“, ЕИК-177350904, с адрес: [населено място], ул. Св. Г. Софийски“ № 3, представлявано от изпълнителния директор д-р Г. Х. Х., да заплати на МБАЛ „Полимед“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], сумата от 80 (осемдесет) лева, представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

